

A rock and roll csak egy tánc

2020 május 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

> És ekkor, mintegy varázsütésre, el?tört a liberálisból az angol...

Figyeljék a klaviatúrámat, mert csalok: már a címben sem mondok igazat. A rock and roll nyilvánvalóan nemcsak egy tánc, de az is igaz, ha szellemi munícióra vágyunk, nem feltétlenül kell dalszövegekre esküdni. Hogy miért? Mert éppen olyan esend? emberek írják, mint mi, akiknek nincs a bölcsek köve a zsebükben, még ha az egész világ ismeri és ajnározza is ?ket.

Itt van például a Beatles. ?k aztán igazán híresek, pontosabban szólva, legendák. És mint ilyenek, nyilván tévedhetetlenek, mondják, vallják nyugat-európai polgárok milliói, akik a Lennon-McCartney-szövegekre szent révülettel tekintenek. Mi a népdaloknak tulajdonítunk szakrális er?t, de hozzájuk hamarabb érkezett az ipari forradalom, el?bb a népdalok t?ntek el, aztán a népi kultúra, végül nagyjában-egészében a nép is. Szóval marad a liverpooli szerz?páros, ?k nagyjából azt jelentik arrafelé, mint nekünk a kalotaszegi hajnali.

Hanem ez a két úr messze nem tökéletes, amint arra céloztam már a bevezet?mben.

Azt most hagyjuk is, hogy Lennon komplett kommunista (Imagine), ateista (God) és a melóskölökb?l milliárdossá vedlett m?vész önértékelési zavarából származó lelkiismeret-furdalásos, miszerint én még mindig melós vagyok ám, csak ilyen gazdag melós (Working Class Hero) szülte dalok szerz?je. Azt is hagyjuk, hogy mennyire rombolták szét ezek a dalszövegek nemzedékek hitét, tartását, önképét. Merthogy a mi sztorinkban, 1970-ben Lennont még nem engedte szabadjára a történelem és a lemeztársaság, így a világ leghíresebb zenekarában még tartozott némi önfegyelemmel önmagának és zenésztársainak.

Hagyjuk Lennont, tényleg. Mai rosszfiúnk ugyanis Paul.

Történt pedig, hogy a Beatles er?sen bomló állapotban jammelt a stúdióban, sorra születtek a dalok, amelyek majd a szakítás után jelentek meg lemezen. Paul hozott egy témát, és próbaképpen énekelgetett is rá valamit, nyilván el?ször kamuszöveget, aztán ahogyan sztorisodott benne az élmény, már komolyabb foszlányokat is.

A Get back volt ez a dal.

Paul McCartney mint rendes liberális, aki keblében hordozza az egész világ sorsát, fricskának szánta a felvételt. Arra gondolt, jól belerúg a brit és amerikai jobboldalba, akik ellenzik a bevándorlást, amit viszont ? (és John) nagyon szeretett. Így aztán a Get Back els? verziójában a pakisztániak és a Puerto Ricó-iak is szóba kerültek, meg a bunkó nemzetiek, akik ezeket az aranyembereket nem fogadják be egy perc alatt, ahogyan beléptek a nyugati világba. (Nem a tárgyhoz tartozik, de az els? verziót Paul megszelídítette, a végs? változatba nem kerültek bele pakisztániak meg gonosz jobboldaliak sem.)

Csakhogy id?közben történt valami, ami Pault jobban idegesítette a liberális elveknél. Az ugyanis, hogy John japán szívszerelme, Yoko Ono egyre többet üldögélt a stúdióban, az ötödik elemnek képzelte magát, vagy valami ilyesmi. Ez pedig a többieket (különösen Pault) nem pusztán idegesítette, hanem mélységesen fel is háborította.

És ekkor, mintegy varázsütésre, el?tört a liberálisból az angol, aztán úgy is maradt el?adás közben.

Egy kései interjújában John váltig állította, hogy a dal refrénjénél, amely szabad fordításban úgy hangzik, hogy eredj vissza oda, ahová tartozol, Paul mindig ránézett Yokóra. Mindig. Hogy menj vissza, takarodj innen – ezt nem lehetett másképp érteni. Mindezt John észrevette, és nagyon kiakadt rajta. Mi nem annyira, mert okos 21. századi európaiak vagyunk, és pontosan tudjuk, hogy a pakisztáni, a Puerto Ricó-i és a japán csak addig kóser a liberálisnak, amíg nem látja a saját szemeivel, amíg nem kell neki meleg tejecskét adni reggelire. Ha viszont a stúdióban elveszi a leveg?t el?le, akkor takarodjon vissza a hazájába.

A gyanút, hogy a sunyi Paul eleve Yokónak írta a dalt, soha nem sikerült eloszlatni. Maga az érintett persze, tagadta a dolgot, de egyrészt John miért talált volna ki ilyesmit, másrészt a dalszövegben szerepel egy Jojo nev? személy, aki ugyan férfi, de majdnem Yoko... Véletlen? Nyilván, persze.

A Beatles aztán felbomlott, John végre levetk?zhetett szeretett Yokójával, és egy szál izében hirdethette a világbékét. Paul átmenetileg elmerült a keményebb drogokban, George szintúgy, de ? indiai lótusznak is képzelte magát egyidej?leg. Talán Ringo maradt egyedül normális, de ? is csak sz?rmentén. Ha bármiféle konzervatív vonása is lett volna, nyilván nem felejtette, hogy 1970-ben, ahogyan ma is, Hollywoodban jobboldalinak lenni pont olyan, mint a McCarthy- (és nem McCartney) korszakban kommunistának. Vagy a brit zeneiparban, mindegy: tiltás

terhe alatt nem ajánlott!

És hogy szeretem-e a Beatlest? Imádom! Abszolút iskolateremt?k, fantasztikus zenészek, kísérletez? kedv? dalszerz?k és nagy egyéniségek voltak. Mármint a színpadon és a stúdióban, nem a szószéken. Attól még, hogy csodás dalokat írtak, sokszor seggfejek, olykor paprikajancsik, néha pedig nevetséges poz?rök voltak. Szinte minden nap hallgatok ma is Beatlest, de miért is kellene elhinnem, szajkóznom kritikátlanul a baromságaikat? Vagy bárki más dalszerz?ét?

Mondom én, hogy a rock and roll csak egy tánc.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló